

plus pasta, plus apgulas. Vajadzīga steig- 15
 ties, lai vēl ar kaut cik siltuma tiek uztās.
 Annulis rutīna bij austavēs. ~~Tika izņemta~~ Pami-
 nas un sēdēja šīs tirdzniecības, apakšā, pārē-
 šķērskatīsim, izņemta rēķonis un gūstina bij
 gatāra Jums? Tūkstus? Nē, tā lai nerodina! Lai ne-
 zina, ka mēs tur nekad stāstījam šādu deliģenti.

RVLM
 33659

Brig R 1/3

~~... ..~~

~~... ..~~

~~... ..~~

Interese par tautas

Krievu apskati

Metistika un tautas

Stāsts par apstiprinājumiem

Polihistoriskais feldšars - šķaidinātie tieši no

zārnās izgatavoti

Blauņa un tēma.

Francis un Blauņa. Lūgums baltu krāpnieks.

... ..

zin, kam var iegūt tādu šķirni krakši. Un
Pagaidi, ko cits tam pateiktu. Bet tu visu nemu
preti, tapec ka tev nav vira uzstāšanās."

"Nu tu mana šķirni, māti."

"Kā is mana šķirni? Vai tā nav? Kurš cits
būtu nācis šīval nu plūsties tāda ~~tas~~ tur-
snisi nu tās šķirni vilku būdā?"

"Kam tā vajadzētu manai, Anneli dāma."

Vīrus pirts ir valīta, starp tevu un māti,
bet liekas kā ~~tas~~ ^{ķeram} krūt lūlaka puse.

~~Tā~~ Vīva nekādā. Vīva negrib, lai tev
būtu citāds. Vīvs ir mīts tāds, kā ir. Bet

šī ķēpi vīva ir pati šīl. Varbūt

visa ^{kas} mīl ir šī šīl. ^{teva}

^{un Anneli zin} ~~tu~~ māti ~~vīva~~ ir šīl. Kad arī vīva

^{gādes} ~~teva~~ māti vīva ir šīl. Anneli ^{alla}

vāma pie tās rīpes svatus, kad velā-

amsta ^{no} vakara ^{pats} ielūstis kāds cēnīks:

ķeteris, vai cits ^{pats} vācietis nu kasijis cēnā.

Nu nā tad tevš šīli deris to parādā.

Leilu gabalu šķējis ar svešo bez kažo-

cīva un cepures nu vīva māti pi-

vājis vīfā. Anneli to nav revījis

pate, bet māti to atskatījis. Pūsta

un dēda. Ko tevam tā vajadzējis trauc-

ties, ka ne kārtīgi apģābies nepaspējis!

Vai tās plūnata, vācietis nebij vēris jā-

ot. Tācu vīvs nācis ar vajadzību un

~~ne~~ atrādi. Vai šis, no lauka ienācējs

gan cienīgāks esat, nekā tevš, ka

pēdijam būlil, uz rokās māpina-

jam kījassējs, ka uz upus gēta?

Un daudz ko vēl bij runājusi māte - sūkte un dēra. 18
Vecā Anus. Kas aizsta vīfa visu Rungu kārtu, tad bij
ņemusi pipi no mutes un notikusi stingrē: Ja
tu esi zems cilvēks, tad tev tas ir jādara. Māte bij
runājusi preti un veco Anu ar to ierīnusi vēl
lielākā bēdībā, ta kā ta ar paceltu balsi bij mā-
tei piekardinājusi sargāties, lai vīgas sirdi nesme-
mēt mājokli tas spītības un lepības velus.
Prētijs erat tas cilvēks, kas pie laika sajutol
vīfa urdīšanu un tādēļ laukā ar krūki! Un
lai uzmanot ka tas briesmīgais pūķis,
kas starot paceltu galvu un smatātis, ka
kur iemāgot, nēl nēclierot bērva sirdi.
Tepat jau ta meilene stāst un aprīpat
katru vārdu, ko savā bezdievīgā prātā māte
išmetat pret Rungu & kārtu. Un šai
meisēnē tas vecā Anus bij bērfi noska-
tijusies savām upatām zoga acīm.

Bet Anuslos sirds bij nē uzmanīgs ~~putns~~
putns uz fara. Varbūt jau vīfa bij iekrījis
tas spītības un lepības velus, jo vīvai la-
tina tas, ko ^{māte} teica, bet parisan nē ko teica
vecā Anus. Ko šī te šķināja ar savu
Rungu kārtu? Anusli likas, ka Rungu kārtā
nemas ubīplādīši cilvēki, vīfa bij tādā
cukurmaife, no karas īsli jāest nera-
sja rēja; Laufo kārtā, tas bij parisan
nas cits.

Zems! Vīgas tēns zems! Nu lai pielūko
līd Zāda Anus, vai tēns nevar stāst
kalna galā, pašā vīrsotnē!

~~...~~
Pamäcibus (Kantafga jakou ...)
Gefimike ...
Höfplake ...
Kunstius - Markus, Zygus - Akmentus?

~~Stauter's ...~~

~~Blaumanis ...~~

Aug 21/3

BVLB
36658

Aug 21/3